Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

QVIA BEATI mrtis natalis hodie illuxit dies.
quē uobiscū fr̄s kr̄i uoluit nos dn̄i celebrare.
aliqd̄ donante illo de mrtm gtā ꝓ patientia disse-
ramus. Gtā quidē mundana ab ipsis contēpta est.
ꝓ ideo patientia pbata. Nā gtā eōr abscondita latebat
mcelis. qa patientia exercebat̄ intrīs. Qui ñ exhortē
eōr patientiā. puenit adgtām. Miseria enī putatur
pattura ꝓ aspa in carne. qa molestū reuera ē. Nisi
ēt omib̄ molestū. mribus ñ ēt gloriosū. Ponite
aut̄ uobis ante oculos duas quasdā psonas. Vnam
in quā cupiditatis. unā caritatis. cupiditatē dico
amorē peccandi. qa ē cupiditas ñ nunquā que ap-
pellatur in bono. Item caritatē dico amorē recte
uiuendi. qa ꝓ caritas aliquando appellat̄ in malo;
S; ꝓ caritas habet fortitudinē amoris sui. Preterea
uolui definire qd̄ dixerī. Concupiscunt regnū celōr
fideles. cari int̄ se diligunt ꝓiā latrones. Non ē cari-
tas in eis qs̄ inuicē s̄ sociat mala cōscientia. S; in eis
quos delectat in societate sapientia. Cogitate ḡ ꝓ
distinguite quā multa mala patiant̄ homines cupi-
di. ꝓ phis que cupiunt q̄m dura sustineant. que in-
tolerabilia uident̄ hominib̄ ñ ea cupientib̄. illos
aut̄ fortes fac̄. S; amor mali uocat̄ cupiditas. amor
boni caritas. Multa s̄t que amant̄ ꝓ cupidis. aliqn̄
do ita diuersa. ut int̄ se ꝓiā inuenian̄t ēt̄raria ēē.